

Súd: Okresný súd Galanta
Spisová značka: 31T/58/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2323010990
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ing. Veronika Pravdová
ECLI: ECLI:SK:OSGA:2025:2323010990.12

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Galanta v konaní pred samosudkyňou JUDr. Ing. Veronikou Pravdovou v trestnej veci obžalovaného A. B., na hlavnom pojednávaní konanom v Galante dňa 9.6.2025 takto

rozhodol:

Obžalovaný A. B., narodený X.X.XXXX v C., trvale bytom D. XX/XX, B., okres C., B. E., toho času v F. G. H. I. J. B. K.,

sa uznáva za vinného, že

v bode 1:

v období od L. XXXX do M. XXXX (vrátane) s výnimkou obdobia, kedy bol vo výkone trestu odňatia slobody v K. od XX.X.XXXX k dnešnému dňu, ako otec maloletej dcéry G. B., narodenej X.X.XXXX zanedbal svoju zákonnú povinnosť prispievať na výživu svojho dieťaťa G. B., ktorá mu vyplýva zo zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a bol k nej zaviazaný rozsudkom Okresného súdu Komárno sp. zn. 12P/395/2010 zo dňa 15.2.2011, právoplatný dňa 25.2.2011, sumou 60,- Eur mesačne vždy do 20. dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky dieťaťa K. N., M. XXX, B., túto vyživovaciu povinnosť riadne neplnil, hoci mu objektívne nič nebránilo vykonávať zárobkovú činnosť, z ktorej by túto vyživovaciu povinnosť hradil, okrem čiastočných úhrad spolu vo výške 1.160,-Eur, čím mu za uvedené obdobie vznikol dlh na výživnom vo výške 340,- Eur,

v bode 2:

dňa XX.X.XXXX v čase okolo XX:XX hod. po dohode s O. P., narodeným XX.X.XXXX (nie je pre vek trestne zodpovedný – pozn. súd) preskočili uličnú bránu k neobývanému rodinnému domu na Q. XXX H. B., kde A. B. následne nezisteným spôsobom vylomil vstupné dvere do rodinného domu, pričom z pozemku spoločne odcudzili zväračku nezistenej značky v hodnote 90,- Eur nachádzajúcu sa v dielni v zadnej časti domu, zabezpečenej visiacim zámkom a propán-butánovú bombu 10 kg v hodnote 25,- Eur, čím A. A. N. spôsobili škodu vo výške 115,- Eur,

v bode 3:

dňa XX.X.XXXX v čase okolo XX.XX hod. po dohode s O. P., narodeným XX.X.XXXX (nie je pre vek trestne zodpovedný – pozn. súd), sa vrátili k neobývanému rodinnému domu na Q. R. XXX H. B., kde A. B. poškodil tam nainštalovanú fotopascu, tým, že jej ulomil anténu a opakovane vylomil vstupné dvere do rodinného domu, odkiaľ odcudzil vrece s oblečením, pričom bol spozorovaný A. N. a vrece odhodil, čím poškodenému A. A. N. spôsobili škodu vo výške 15,- Eur na odcudzenom vreci a 20,- Eur na poškodenej fotopasci,

teda

v bode 1:

najmenej dva mesiace v období dvoch rokov neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného,

v bodoch 2 a 3:

spoločným konaním si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a čin spáchal vlámaním,
tým spáchal

v bode 1:

úmyselný prečin zanedbanie povinnej výživy podľa § 207 odsek 1 Trestného zákona,

v bodoch 2 a 3:

pokračovací úmyselný prečin krádež podľa § 212 odsek 1 písmeno b) Trestného zákona.

Za to m u súd ukladá :

Podľa § 207 odsek 1 Trestného zákona, zistiť poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno l) Trestného zákona, zistiť priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno h), písmeno i) písmeno m) Trestného zákona, postupom podľa § 38 odsek 2, § 41 odsek 1 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) mesiace.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona sa na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku nahradiť poškodenému A. A. N., narodenému XX.X.XXXX v B., trvale bytom H. XXXX/X, B., škodu vo výške 150,- Eur (stopäťdesiat eur).

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Galanta podala dňa 28.8.2023 obžalobu na obvineného A. B., narodený X.X.XXXX v C., trvale bytom D. XX/XX, B. (ďalej ako „obvinený“) pre prečin zanedbanie povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, Trestného zákona v bode 1 obžaloby a pre pokračovací prečin krádež podľa § 212 ods. 1 písm. b) Trestného zákona v bode 2 a 3 obžaloby, spolupáchateľstvom, ktoré prečiny mali byť obvineným spáchané na skutkovom a právnom základe uvedenom v obžalobe.

Súd vo veci nariadil a vykonal hlavné pojednávanie. Na hlavnom pojednávaní dňa 19.2.2025 (po zmene zákonného sudcu), prokurátorka predniesla obžalobu, ktorú modifikovala v časti skutkovej vety v bode 1 obžaloby a to v časti výšky dlhu na výživnom k uvedenému dňu vo výške 340 Eur a zároveň doplnila úhradu výživného vo výške 50 Eur, ktorý skutok právne kvalifikovala ako prečin zanedbanie povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, Trestného zákona, skutky v bode 2 a 3 právne kvalifikovala ako pokračovací prečin krádež podľa § 212 ods. 1 písm. b) Trestného zákona. Obžalovaný po poučení, že môže ku skutkom, ktoré sa mu kladú za vinu, urobiť vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku, ako aj po poučení o následkoch vyhlásenia podľa § 257 ods. 1 písm. b) alebo c) Trestného poriadku a to v rozsahu podľa § 257 ods. 5 a ods. 8 Trestného poriadku, obžalovaný urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, že je vinný zo všetkých skutkov uvedených v obžalobe. Následne súd postupoval primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c), písm. d), písm. f), písm. g) a písm. h) Trestného poriadku, pričom obžalovaný na všetky položené otázky odpovedal „áno“. Prokurátorka navrhla vyhlásenie obžalovaného prijať. Súd podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku uznesením vyhlásenie obžalovaného, že je vinný, prijal, pretože na podklade dokazovania súd nemal žiadne pochybnosti o naplnení všetkých štyroch zákonných formálnych znakov žalovaného prečinu zanedbanie povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona a žalovaného pokračovacieho prečinu krádež podľa § 212 ods. 1 písm. b) Trestného

zákona - subjekt, subjektívna stránka, objekt a objektívna stránka, ako aj znak prečinov podľa § 10 ods. 2 Trestného zákona, t. j. ich nie nepatrná závažnosť. Súd podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku rozhodol o tom, že dokazovanie vykoná v rozsahu potrebnom na rozhodnutie o výroku o treste a náhrade škody. Súd hlavné pojednávanie (dňa 9.4.2025) vykonal v neprítomnosti obžalovaného, podľa § 252 ods. 3 Trestného poriadku, nakoľko obžalovaný výslovne požiadal dňa 3.4.2025 o vykonanie hlavného pojednávania v jeho neprítomnosti.

Súd po prijatí vyhlásenia obžalovaného vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie najmä prečítaním znaleckého posudku A. S. H., oboznámením listinných dôkazov a to lustrácia ZVJS, lustrácia databázy súdov (CDB), lustrácia Centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov (CESDAP), odpis registra trestov (RT), lustrácia v Sociálnej poisťovni (SP), poštových poukazov o úhradách výživného, podstatného obsahu pripojeného spisu Okresného súdu Galanta sp. zn. 11T/69/2024 (rozsudok Okresného súdu Galanta zo dňa 8.1.2025 a uznesenie Krajského súdu v Trnave zo dňa 18.3.2025). Po takto vykonanom dokazovaní strany nemali návrhy na doplnenie dokazovania.

Zo znaleckého posudku znalca A. S. H. T. XX/XXXX a z jeho záverov ktorých vyplýva, že obžalovaný v čase skutku netrpel ani netrpí poruchou alebo chorobou, ktorá by mala vplyv na jeho rozpoznávacíe a ovládacie schopnosti, v minulosti bol aj je schopný chápať zmysel trestného konania, neodporúčal mu uložiť ochranné liečenie.

Z potvrdení, resp. poštových poukazov vyplýva, že obžalovaný uhradil k rukám matky dieťaťa K. N. uhradil výživné spolu v sume 1.160,- Eur (dňa XX.X.XXXX sumu 60 Eur, dňa XX.X.XXXX sumu 150 Eur, dňa XXX.XXXX sumu 50 Eur a dňa X.XX.XXXX sumu 900 Eur).

Z lustrácie ZVJS vyplýva, že obžalovaný aktuálne vykonáva trest v ústave na výkon trestu vo veci odsúdenia Okresným súdom Galanta sp. zn. 11T/69/2024 od 16.5.2024 do 16.11.2029.

Z odpisu RT obžalovaného vyplýva že má 5 záznamov, pri prvom sa na neho hľadí ako by nebol odsúdený. Druhý záznam (odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Galanta zo dňa 17.6.2018; sp. zn. 0T/123/18; právoplatný 17.6.2018; pre prečin podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, uložený podmienený trest odňatia slobody na 6 mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní 18 mesiacov do 17.12.2019; zákaz činnosti riadiť motorové vozidlá na 30 mesiacov), ktorý trest bol zrušený rozsudkom Okresného súdu Galanta zo dňa 5.8.2019; sp. zn. 31T 175/18; právoplatný 6.11.2019. Tretí záznam - odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Galanta zo dňa 5.8.2019; spis. značka 31T/175/18; právoplatnosť 6.11.2019; pre prečin podľa § 231 ods. 1 písm. a) Trestného zákona; uložený nepodmienečný trest odňatia slobody na 1 rok v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia; podmienené prepustenie 9.3.2022; vykonanie trestu 17.12.2020; uložený trest je súhrnný, trest uložený rozsudkom Okresný súd Galanta sp. zn. 0T/123/18 bol zrušený. Štvrtý záznam - odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Nitra zo dňa 27.10.2021; spis. značka 2T/50/2018; právoplatnosť 27.10.2021; pre prečin podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona (skutok 2.4.2018), upustenie od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na odsúdenie Okresným súdom Galanta sp. zn. 31T/175/2018 zo dňa 6.11.2019. Posledný záznam - odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Galanta zo dňa 8.1.2025; sp. zn. 11T/69/2024 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave sp. zn. 3To 27/2024 zo dňa 18.3.2025; právoplatnosť 18.3.2025; pre zločin podľa § 173 ods. 1, ods. 3 písm. a), b) Trestného zákona (skutok 16.5.2024), odňatie slobody nepodmienečne na 5 rokov a 6 mesiacov v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia; prepadnutie veci; ochranný dohľad na 1 rok.

Z výpisu z CESDAP vyplýva, že obžalovaný má evidovaných 9 priestupkov v období od XX.XX.XXXX do XX.X.XXXX, z toho 5 priestupkov proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, 2 proti majetku, 2 priestupky proti občianskemu spolunažívaniu, 2 priestupky v doprave. Sankcionovaný bol uložením pokút (7), zákazu činnosti (2), napomenutý bol v 2 prípadoch.

Z lustrácie SP vyplýva, že je evidovaný u zamestnávateľa F. G. H. I. J. B. K. od XX.X.XXXX.

Z lustrácie CDB bez záznamu ohľadom inej neprávoplatne skončenej trestnej veci vedenej proti obžalovanému (pozn. súdu: obžalovaný nie je stranou v konaní vedenom na Okresnom súde Galanta sp. zn. 5T/48/2022).

Z podstatného obsahu spisu pripojeného Okresného súdu Galanta sp. zn. 11T/69/2024 súd zistil, že obžalovaný bol rozsudkom Okresného súdu Galanta sp. zn. 11T/69/2024 zo dňa 8.1.2025, právoplatným dňa 18.3.2025 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave sp. zn. 3To/27/2025 zo dňa 18.3.2025 uznaný za vinného zo spáchania zločinu neoprávnená výroba a obchodovanie s omamnou látkou a psychotropnou látkou podľa § 173 ods. 1, ods. 3 písm. a), písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b), písm. j) Trestného zákona a na § 139 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, všetko Trestného zákona účinného od 6.8.2024 s poukazom na § 2 ods. 1 Trestného zákona (skutok minimálne od mesiaca máj 2022 až do dňa 16.5.2024), za čo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 5 rokov a 6 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, trest prepadnutia vecí a ochranný dohľad v trvaní 1 rok.

Súd na základe vykonaného dokazovania upravil skutkovú vetu v bode 1 rozsudku tak, že upravil obdobie trestnej činnosti od L. XXXX (podľa obžaloby) až do M. XXXX (v deň vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej bolo splatné výživné za mesiac M. XXXX), s výnimkou obdobia od XX.X.XXXX ku dňu rozhodnutia, počas ktorého bola obžalovanému obmedzená osobná sloboda najmä výkonom trestu v ústave na výkon trestu odňatia slobody. V uvedenom období boli objektívne obmedzené možnosti obžalovaného plniť si vyživovaciu povinnosť, preto toto obdobie nemožno zahrnúť do rozsahu trestnej činnosti pri trestnom čine zanedbanie povinnej výživy. Súd taktiež doplnil skutkovú vetu o úhradu 50,- Eur (v tomto rozsahu bola aj modifikovaná prednesená obžaloba) a o úhradu 900 Eur, ktorú uviedla poškodená, ktorá zároveň založila do spisu potvrdenie zo dňa X.XX.XXXX. Súd je toho názoru, že aj keď je výrok o vine založený na základe vyhlásenia obžalovaného, súd s poukazom na špecifickú povahu trestného činu zanedbanie povinnej výživy môže upraviť skutkovú vetu tak, ako je to uvedené, pričom ide o úpravu skutkovej vety na základe vykonaného dokazovania. Dlh na výživnom potom súd určil ako 340,- Eur (výživné za obdobie od L. XXXX do M. XXXX s výnimkou od XX.X.XXXX ku dňu rozhodnutia = 1.500 Eur, mínus úhrady 60 Eur, 150 Eur, 50 Eur a 900 Eur, t.j. spolu 1.160,- Eur). Pre úplnosť súd uvádza, že od podania obžaloby sa mohla výška dlžného výživného zmeniť, ak by bola dlžná suma vyššia alebo nižšia oproti obžalobe, ale výživné by nebolo uhradené v celom rozsahu, takáto vyššia alebo nižšia suma by nemala vplyv na právnu kvalifikáciu skutku a tým na trestnú sadzbu. Ak by aj nastal takýto stav a obžalovaný by napriek tomu urobil vyhlásenie o vine, ide o rozhodnutie obžalovaného, ktorým obžalovaný sám rozhoduje o svojich právach a povinnostiach, a do takéhoto rozhodnutia by súd nemal zasahovať, pretože za takéto rozhodnutie je zodpovedný sám obžalovaný, a môže ním sledovať určitý cieľ, napríklad vytvorenie si podmienok pre mimoriadne zníženie trestu; vo všeobecnosti by mal súd postupovať tak, aby len vo výnimočných prípadoch neprijal vyhlásenie obžalovaného, a tým im nezmaril nimi sledovaný cieľ, najmä mimoriadne zníženie trestu. V tejto súvislosti je potrebné poznamenať, že obžalovaný bol o následkoch vyhlásenia poučený. Súd zároveň upravil skutkovú vetu v bode 2 a 3 rozsudku, resp. doplnil tak, že k označeniu osoby O. P., narodený XX.X.XXXX doplnil že nie je pre vek trestne zodpovedný, nakoľko v čase spáchania skutku (XX.X.XXXX) nedovŕšil 14. rok veku, nebol tak v zmysle § 22 Trestného zákona pre vek trestne zodpovedný.

K výroku o treste

Pri úvahe nad druhom a výmerou trestu súd vychádzal najmä z ustanovenia § 34 ods. 1 Trestného zákona, v zmysle ktorého účelom trestu je zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život. Súčasne má trest iných odradiť od páchania trestných činov a vyjadriť morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Súd preto pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadol najmä na okolnosti a spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti a na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Súd mohol obžalovanému uložiť úhrnný trest odňatia slobody za spáchanie 2 prečinov v zákonnej sadzbe za trestný čin z nich najprísnejšie trestný, pričom zákonná trestná sadzba pri oboch prečinoch je totožná (a pri prečine zanedbanie povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona a pri prečine krádež podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona je trestná sadzba trestu odňatia slobody až 2 roky). Nakoľko sú dolné i horné hranice trestných sadzieb rovnaké, z hľadiska systematiky Trestného zákona a zaradenia trestných činov v osobitnej časti Trestného zákona je prísnejším prečin zanedbanie povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona.

Súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery postupoval podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona, kedy súd musí prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností. Súd po zvážení všetkých rozhodných skutočností dôležitých pre určenie druhu a výmery trestu v prospech obžalovaného zohľadnil jeho kritický postoj k trestnej činnosti, ktorý prezentoval, kedy sa priznal k spáchaniu skutkov a úprimne ich oľutoval na hlavnom pojednávaní v spojení s vyhlásením o vine, ktoré obžalovaný urobil a s ktorým sú spojené následky ako neodvolateľnosť vyhlásenia a obmedzenie opravných prostriedkov proti výroku o vine, t.j. poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona. Súd zistil priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Trestného zákona (spáchal viac trestných činov - dva), priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. i) Trestného zákona (v tejto súvislosti súd poukazuje na skutky v bodoch 2 a 3 obžaloby, kedy zneužil na spáchanie trestného činu osobu, ktorá v čase spáchania skutku nedovŕšila štrnásť rok veku, t.j. nebola pre vek trestne zodpovedná) a priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona (bol už za trestný čin odsúdený; odsúdenie Okresným súdom Galanta sp. zn. 31T/175/18, Okresným súdom Nitra sp. zn. 2T/50/2018 a iné). Súd tak zistil prevažujúci pomer (3:1) priťažujúcich okolností.

Vyššie uvedené súd zohľadnil pri určovaní druhu trestu. Predchádzajúce odsúdenia, vykonané tresty a uložené sankcie za priestupky tak nevedli k náprave obžalovaného a k dlhodobej zmene jeho správania, pričom nešlo v jeho prípade o ojedinelý incident, ktorý by bol len výnimočným vybočením z medzí inak jeho riadne vedeného života (tzv. excesom), preto súd nepovažoval ukládanie alternatívneho trestu (iný ako nepodmienečný trest odňatia slobody) obžalovanému za dostatočné pre naplnenie účelu trestu. Trest odňatia slobody s podmiennečným odkladom jeho výkonu, trest alternatívny, by podľa názoru súdu, najmä vzhľadom na trestnú a priestupkovú minulosť obžalovaného, ktorý je recidivistom a napriek tomu sa žalovaného skutku dopustil, bol trestom neprimerane miernym. Takýto trest by nezabezpečil zákonom predpokladaný účel vymedzený v § 34 ods. 1 Trestného zákona a to nielen zabrániť páchatelovi v páchaní ďalšej trestnej činnosti, či vytvoriť mu podmienky pre to, aby v budúcnosti viedol riadny život, ale aj zabezpečiť generálnu prevenciu, t. j. odradiť iných od páchania trestnej činnosti. Súd nemal za preukázané splnenie zákonných podmienok na upustenie od potrestania ako to navrhovala obhajoba vo svojej záverečnej reči. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že obžalovaný prejavil ľútosť spáchania prečinov, pred spáchaním skutkov však riadny život nevedol (bol viackrát súdne trestaný, priestupkovo prejednaný), počas trestného konania účinnú snahu po náprave smerom k náhrade škody, odstráneniu následku trestného činu neprejavil. Je potrebné zohľadniť i to, že išlo o spáchanie dvoch trestných činov, spáchaných v priamom úmysle, pričom z hľadiska spôsobeného následku (ohrozenie základných životných potrieb a záujmov vyživovanej osoby, spôsobenie škody poškodenému) išlo o vyššiu stupeň závažnosti činu. Samotné prejednanie veci pred súdom by podľa názoru súdu na jeho nápravu nepostačovalo.

Súd pri posudzovaní výmery trestu odňatia slobody a pri posudzovaní spravodlivosti ukladaného trestu ustálil, že v preskúmanom prípade u obžalovaného bolo možné uložiť trest pri dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby odňatia slobody a to z dôvodu, že obžalovaný pred súdom na prvom hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o vine podľa § 257 Trestného poriadku, čím prispel k tomu, že v konaní pred súdom nebolo nevyhnutné vykonávať dokazovanie v plnom rozsahu a teda súd nemusel vykonávať dokazovanie v rozsahu skutkov uvedených v obžalobe, ako sa aj vzdal svojho práva resp. obmedzil svoje právo na podanie opravného prostriedku a podľa názoru súdu úprimne oľutoval spáchanie skutkov. Nebolo teda možné opomenúť jeho kritický postoj, ktorá skutočnosť je dôvodom na to, že v prípade ukládania trestu stačí na takú osobu pôsobiť kratším, resp. miernejším trestom, nakoľko si uvedomuje nesprávnosť svojho konania, oproti osobe, ktorá spáchanie trestnej činnosti opakovane popiera a nie je schopná prijať zodpovednosť za svoje konanie. Súd v prospech obžalovaného tiež zohľadnil, že obžalovaný počas trestného konania uhradil časť dlžného výživného v sume 1.160 Eur. Vzhľadom na maximálnu výšku trestu odňatia slobody, ktorej uloženie obžalovanému hrozilo (t.j. 2 roky), dospel súd k záveru, že vzhľadom na už vyššie uvedené okolnosti na strane obžalovaného a pri posudzovaní spravodlivosti ukladaného trestu postačuje uložiť mu trest odňatia slobody pri dolnej hranici trestnej sadzby odňatia slobody. Neprimerane dlhý trest by podľa názoru súdu mohol demotivovať osobu obžalovaného od resocializácie a sťažiť mu návrat do riadneho života, ako i následné riadne plnenie vyživovacej povinnosti.

Skutočnosti v neprospech obžalovaného tak súd zohľadnil pri určovaní druhu trestu (nepodmienečný trest), a skutočnosti v prospech obžalovaného súd zohľadnil pri určovaní výmery trestu (pri dolnej hranici). Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti súd obžalovanému uložil nepodmienečný trest

odňatia slobody vo výmere 3 mesiacov ktorý je dostatočným, primeraným a spravodlivým, spôsobilým odradiť obžalovaného od ďalšieho páchania trestnej činnosti spĺňajúci kritériá tak individuálnej prevencie (výchova obžalovaného), ako aj generálnej prevencie (odradenie ostatných potencionálnych páchatel'ov a utvrdenie pocitu právnej istoty), pričom vyjadruje i morálne odsúdenie obžalovaného celou spoločnosťou.

Pri ukladaní trestu súd u obžalovaného zohľadnil priznanie sa a úprimné oľutovanie skutku na hlavnom pojednávaní, ako i čiastočnú úhradu vyživovacej povinnosti v rozsudku oproti trestnému rozkazu, ktoré boli dôvodom na to, že súd obžalovanému na hlavnom pojednávaní ukladal trest v nižšej výmere oproti trestu, ktorý súd obžalovanému uložil v trestnom rozkaze.

Súd obžalovaného pri použití ustanovenia § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, keďže obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu za úmyselný trestný čin (odsúdenie vo veci Okresného súdu Galanta sp. zn. 31T/175/2018).

Na záver súd obžalovaného vo vzťahu ku skutku v bode I. rozsudku poučuje podľa § 86 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, podľa ktorého „trestnosť trestného činu zaniká aj vtedy, ak ide o trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 207, ak trestný čin nemal trvalo nepriaznivé následky a páchatel' svoju povinnosť dodatočne splnil skôr, než sa súd odobral na záverečnú poradu.“

K výroku o náhrade škody

Súd v rámci adhézneho konania rozhodoval o riadne a včas uplatnenom nároku poškodeného na náhradu spôsobenej škody, pričom výška škôd je súčasťou popisu skutkov v bodoch 2 a 3 výroku rozsudku, ktorým bol obžalovaný uznaný za vinného, vo vzťahu ku ktorým učinil vyhlásenie o vine a preto súd uložil obžalovanému povinnosť nahradiť škodu vo výške uvedenej vo výroku rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku vo výroku o vine nie je možné podať odvolanie ani dovolanie okrem dovolania podľa § 371 odsek 1 písmeno c) Trestného poriadku.

Proti tomuto rozsudku vo výroku o treste a o ochrannom opatrení je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Galanta na Krajský súd v Trnave. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku prechádzalo. Odvolanie prokurátora, odvolanie, ktoré podáva za obžalovaného jeho obhajca, ako aj odvolanie, ktoré podáva za poškodeného alebo za zúčastnenú osobu ich splnomocnenec, musí byť zároveň odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Oprávnená osoba sa môže vzdať práva podať odvolanie. V prospech obžalovaného môžu rozsudok odvolaním napadnúť i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh. Obžalovaný môže výslovne vyhlásiť, že nesúhlasí s podaním odvolania vo svoj prospech jeho príbuznými v priamom rade, jeho súrodencami, osvojiteľom, osvojencom, manželom a druhom. Odvolanie má odkladný účinok.